

Z. Br.

Z historii językoznawstwa w jubileuszowym zeszycie "Poradnika Językowego"

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 16/4, 842

1971

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Z HISTORII JEZYKOZNAWSTWA W JUBILEUSZOWYM
ZESZYCIE „PORADNIKA JEZYKOWEGO”

W 1901 r. Roman Zawiliński założył czasopismo „Poradnik Językowy”. 26 lutego 1971 r. w Pałacu Staszica odbyło się uroczyste posiedzenie poświęcone siedemdziesięcioleciu pisma. Rocznicy tej poświęcony jest też jego zeszyt 5 z tegoż roku. W opublikowanym tam przemówieniu doc. Mieczysława Szymczaka, są m.in. wzmianki stanowiące materiały z zakresu historii językoznawstwa polskiego, od początku obecnego wieku. Trzy pozycje poświęcone są Romanowi Zawilińskiemu (1855—1932), członkowi kilku komisji Akademii Umiejętności w Krakowie (później Polskiej Akademii Umiejętności).

Z. Br.

O ZASŁUGACH DLA LITUANISTYKI MIKOŁAJA AKIELEWICZA

Na czele tomu 7 za 1970 r. „Acta Baltico-Slavica” znajduje się artykuł Jana Otrębskiego *Mikołaj Akielewicz (1829—1887) i jego „Gramatyka języka litewskiego”* (s. 7—22). Akielewicz oprócz *Gramatyki języka litewskiego*, wydanej pośmiertnie w 1890 r. w Poznaniu, jest autorem szeregu prac językoznawczych i z zakresu mitologii litewskiej. Jak pisze J. Otrębski, badacz ten stanął „w szeregu tych pracowników nauki, którzy pomnożyli naszą wiedzę o języku litewskim i dawnej kulturze litewskiej” (s. 21).

Z. Br.

Z HISTORII BADAŃ ORIENTALISTYCZNYCH I AFRYKANISTYCZNYCH

W „Przeglądzie Orientalistycznym” 1971 nr 1 Jan Reychman dał przegląd badań nad językiem ormiańsko-kipczackim i dziejami Ormian polskich, badań prowadzonych od końca XIX w. w kilku krajach europejskich, w tym w Polsce, a w nrze 4 z 1970 r. tenże autor pisząc o nowych pracach o zabytkach piśmiennictwa polsko-białoruskiego pismem arabskim daje na wstępie przegląd zainteresowań uczonych tą kwestią, od początku XIX w.

W nrze 3 z 1970 r. „Przeglądu Orientalistycznego” znajduje się artykuł Stefana Gołąbka *Czterysta lat polskich badań afrykanistycznych — od roku 1551*, w którym się ukazała *Kronika wszytkiego świata* Marcina Bielskiego, pierwsze drukowane dzieło wydane w Polsce traktujące także o Afryce. Dzieje tych badań doprowadzone są do wybuchu II wojny światowej. Bardzo owocnym w podróże, badania, zbiory i publikacje był trzydziestokilkuletni okres na przełomie XIX i XX w. Po I wojnie światowej badania te reaktywowaliśmy w 1925 r.

W 1933 r. ukazała się pierwsza językoznawcza praca afrykanistyczna Romana Stopy, obecnego emerytowanego profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego. Dzieje jego pracy naukowej, z okazji 75 rocznicy urodzin uczonego, która przypadła w 1970 r., dał Rajmund Ohly w nrze 3 z tegoż roku „Przeglądu Orientalistycznego”¹.

¹ W umieszczonej na końcu artykułu bibliografii prac R. Stopy brak pozycji: *Mowa nianiek w Europie i Afryce*. „Rozprawy Komisji Językowej Wrocławskiego Tow. Naukowego” t. 6: 1969, a praca *Geneza języków Bantu* (poz. 13) ukazała się w 1969 r., a nie w 1970 r.